

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Luiza Gafton
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Agroalianța”, în proces de insolabilitate – Topal Ștefan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup” cu privire la anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolabilitate,
împotriva hotărârii din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 mai 2017, SRL „Agroalianța”, prin intermediul administratorului insolabilității Topal Ștefan, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Imperialex Grup” solicitând anularea contractului de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța”, în calitate de cedent, și SRL „Imperialex Grup”, în calitate de cesionar, asupra creanței debitorului ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL în sumă de 1450092,70 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 23 iunie 2010, cedentul SRL „Agroalianța” a cesionat către cesionarul SRL „Imperialex Grup”, în baza contractului de cesiune nr. T/И-01, drepturile de creanță în sumă de 1450092,70 lei deținute față de debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL. La rîndul său, SRL „Agroalianța” a obținut acest drept de creanță în sumă de 1450092,70 lei față de debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL prin contractul de cesiune nr. T/И-01 din 16 iunie 2010, prin care Cooperativa de Consum „Tvardița” a cedat aceste drepturi către SRL „Agroalianța”.

Consideră lichidatorul că contractul de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța” și SRL „Imperialex Grup” este unul fictiv, în detrimentul intereselor creditorilor SRL „Agroalianța” și pasibil de a fi declarat nul, deoarece SRL „Imperialex Grup” este o companie, special creată, la data de 11 iunie 2010, adică cu 12 zile anterior semnării acestui contract, fapt ce denotă că administratorul statutar al SRL „Agroalianța”, la acel moment, Rusu Mihail în scop

de fraudare și delapidare a bunurilor creditorilor debitorului SRL „Agroalianța”, prin înțelegere prealabilă cu Bohaneanu Iurie, a creat compania SRL „Imperialex Grup” cu scopul de a fi transferată creanța SRL „Agroalianța” față de ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL și însușirea ulterioară a mijloacelor financiare obținute.

A mai indicat că, conform prevederilor Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, pentru încheierea unei asemenea tranzacții de proporții, directorul SRL „Agroalianța” urma să obțină consimțământul fondatorilor, document necesar și obligatoriu pentru valabilitatea contractului. Or, prevederile art. 226 al Codului civil statuează că, în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sânt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice – prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări. În contextul dat, a reținut reclamantul că este evident faptul, că toate actele menționate mai sus, prin care în mod direct au fost afectate drepturile patrimoniale ale creditorilor validați în cadrul procesului de insolvență intentat față de SRL „Agroalianța”, au fost încheiate de către organele de conducere ale debitorului SRL „Agroalianța” în anul 2010, adică în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvență.

În cadrul ședinței de judecată, administratorul insolvenței SRL „Agroalianța” a invocat argumente noi de nulitate și anume că actul juridic în baza căruia a fost încheiat contractul de cesiune, a cărui anulare se solicită în prezenta cauză, a fost anulat în baza hotărârii din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Cahul, astfel că creanța cesionată nu mai există și nici nu a fost executată pe parcursul a 7 ani și nici nu mai poate fi executată ca fiind anulată. Altfel spus, contractul de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța” și SRL „Imperealex Grup” își pierde valoarea juridică, întrucât la baza încheierii acestui contract a stat contractul de cesiune a creanței nr. T/И-01 din 16 iunie 2010, care a fost anulat de către Curtea de Apel Cahul prin hotărârea din 07 iulie 2017.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea administratorului insolvenței SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan și s-a repus în termenul de prescripție prezenta acțiune; s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de administratorul insolvenței a SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan împotriva SRL „Imperealex Grup” privind anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolvență; s-a anulat contractul de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010, încheiat între SRL „Agroalianța”, în calitate de cedent, și SRL „Imperealex Grup”, în calitate de cesionar, asupra creanței față de debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL în sumă de 1450092,70 lei.

La 09 octombrie 2017 și la 24 octombrie 2017, SRL „Imperialex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana, a declarat recurs împotriva hotărârii din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintată de SRL „Agroalianța” ca fiind tardivă și neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că, hotărârea contestată este neîntemeiată, ilegală și pasibilă a fi casată. În contextul dat, recurentul a menționat că, procedura de insolvență față de SRL „Agroalianța” a fost intentată la data de 09 aprilie 2014 în

baza hotărârii Curții de Apel Chișinău. Ca urmare, administratorul insolvenței poate solicita anularea actelor încheiate de SRL „Agroalinața” doar în ultimii trei ani până la intentarea procesului de insolvență, însă actele juridice care au fost încheiate până la data de 09 aprilie 2011 nu pot fi anulate. Or, în acest sens legiuitorul a prevăzut termenul de 3 ani drept un termen de decădere care nu poate fi întrerupt, suspendat sau repus. Contrar celor relatate, instanța de insolvență a ignorat în totalitate prevederile legale invocate și a admis cererea de chemare în judecată, care a fost depusă cu depășirea termenului de 3 ani, care este un termen de decădere și nu se suspendă, nu se întrerupe și nu se repune în acest termen.

Referitor la hotărârea Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2017, a precizat recurentul că, SRL „Imperialex Grup” nu a fost parte a procesului dat, iar lichidatorul CP „Tvardița”, - Ruslan Petric și lichidatorul SRL „Agroalinața” - Ștefan Topal au cunoscut despre existența deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016, pronunțate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Imperialex Grup” împotriva ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL, cu participarea intervenienților SRL „ColectCapitalGrup” și CP „Tvardița” privind încasarea datoriei, care derivă anume din contractele de cesiune nr. T/И-01 din 16 iunie 2010 încheiat dintre CP „Tvardița” și SRL „Agroalianța” și contractul de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța” și SRL „Imperialex Grup” privind cesionarea dreptului de a cere de la debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL a datoriei în sumă de 1450092,70 lei, însă cu rea credință au tănuțit faptul că în baza contractului de cesiune T/И-01 din 16 iunie 2010 încheiat dintre CP „Tvardița” și SRL „Agroalianța” deja există decizia Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016 și că în baza litigiului dat a fost recunoscută violarea drepturilor SRL „Imperialex Grup” garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Or, prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2017 s-au afectat în mod direct drepturile SRL „Imperialex Grup”, încercându-se din nou limitarea unui drept recunoscut printr-o hotărâre irevocabilă.

Recurentul a mai susținut că un aspect importat al acestui litigiu ține și de competența instanțelor de insolvență, care conform prevederilor art. 104 din Legea insolvenței, au competența de a examina acțiuni în vederea anulării actelor juridice încheiate în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită. Or, în cazul când administratorul SRL „Agroalianța” pretinde nulitatea contractului de cesiune și invocă temeiurile de nulitate prevăzute de legislația civilă art. 201, 216, 231 Cod civil, cererea de chemare în judecată nu este de competența instanței de insolvență și urma a fi înaintată și examinată în ordinea acțiunii civile.

Cu referire la fondul cererii de chemare în judecată, a relatat recurentul că, chiar dacă ar fi fost respectat termenul de decădere de 3 ani, temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate, declarative, nefondate și lipsite de un suport probatoriu. Aici, a menționat recurentul că, administratorul insolvenței a indus în eroare instanța de insolvență, iar, la rândul său, instanța nu a examinat toate circumstanțele reale ale acestui raport juridic. În realitate, prin admiterea acțiunii date se contribuie la eschivarea debitorului ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL de la achitarea datoriilor recunoscute în baza deciziei irevocabile a Curții Supreme de

Justiție din 28 decembrie 2016. În temeiul acestei decizii judecătorești au fost casate decizia Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012 și respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011. De altfel, au fost anulate toate actele judiciare care au fost emise după violarea drepturilor garantate de Convenție, fiind astfel restabilit dreptul SRL „Imperialex Grup” de a solicita de la ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL datoria în sumă de 1752170,40 lei. Imediat după eliberarea titlului executoriu, la data de 18 ianuarie 2017, SRL „Imperialex Grup” s-a adresat executorului judecătoresc, fiind intentată procedura de executare silită și întreprinse un șir de măsuri pentru a executa documentul executoriu.

Consideră recurentul că, prin acțiunile sale, administratorul SRL „Agroalinața” încearcă să împiedice procesul de executare și contribuie la eschivarea debitorului ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL de la executarea și respectiv, încasarea datoriei cesionate.

De asemenea a precizat recurentul ca fiind neîntemeiate și trimiterile reclamantului la prevederile art. 201 din Codul civil, conform căruia actul juridic se consideră neîncheiat în cazul în care esența consimțământului nu poate fi determinată cu certitudine nici din exprimarea exteriorizată și nici din alte circumstanțe ale încheierii sale. În situația din speță consimțământul a fost determinat prin însăși încheierea contractului de cesiune și prin exteriorizarea voinței sale ce se exprimă în valorificarea de către SRL „Imperialex Grup” a dreptului de încasare a creanței cedate din contul debitorului. Or, până în prezent SRL „Imperialex Grup” prin acțiunile sale a demonstrat clar și precis esența consimțământului la încheierea actului juridic.

La fel, nu pot fi reținute nici argumentele reclamantului referitor la invocarea art. 226 Cod civil, conform căruia în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sînt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice - prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări. Deci, reclamantul în speță urma să confirme cu probe veridice că cealaltă parte știa sau trebuia să știe despre careva limitări.

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele cauzei atestă faptul că, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 septembrie 2017, însă careva date privind recepționarea hotărârii de către recurent la materialele dosarului nu există.

Astfel, recursul declarat de SRL „Imperialex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana, la 09 octombrie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și

procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Imperiallex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 66 alin. (1) lit. w), z) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: contestarea în instanța de insolabilitate, în modul stabilit de lege, a creanțelor creditorilor și a oricăror tranzacții sau transferuri; efectuarea unor alte acțiuni stabilite expres de prezenta lege.

Conform art. 5 alin. (5) lit. g) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competente ale instanței de insolabilitate în cadrul prezentei legi sunt, judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolabilității / lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.

Conform art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul poate introduce în instanța de insolabilitate acțiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului orice act juridic fictiv sau fraudulos încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolabilitate, care a afectat drepturile creditorilor.

Din interpretarea acestui text de lege se atestă că o asemenea acțiune poate fi înaintată de către administrator doar în privința actelor juridice fictive sau frauduloase încheiate de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolabilitate, care au afectat drepturile creditorilor.

Prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva SRL „Imperiallex Grup”, la 10 mai 2017, administratorul insolabilității SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan, a solicitat anularea contractului de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța”, în calitate de cedent, și SRL „Imperiallex Grup”, în calitate de cesionar, asupra creanței debitorului ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL în sumă de 1450092,70 lei, invocând prevederile art. 201, 216, 217 Cod civil.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea administratorului insolabilității SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan și s-a repus în termenul de prescripție prezenta acțiune; s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată administratorului insolabilității a SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan împotriva SRL „Imperiallex Grup” privind anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolabilitate; s-a anulat contractul de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010, încheiat între SRL „Agroalianța”, în calitate de cedent, și SRL „Imperiallex Grup”, în calitate de cesionar, asupra creanței față de debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL în sumă de 1450092,70 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate prin interpretarea eronată a normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei a concluzionat asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată depuse de administratorul SRL „Agroalianța”, în proces de insolabilitate – Topal Ștefan împotriva SRL „Imperialex Grup”, concomitent dispunând, de altfel, eronat repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată privind nulitatea contractului de cesiune nr. T/II-01 din 23 iunie 2010.

În contextul dat, Colegiul precizează că instanța de insolabilitate la judecarea cauzei urma să se axeze nemijlocit pe normele de drept aplicabile speței - art. 104, alin. (1), lit. a) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, din sensul normei precitate *supra*, rezultă că la introducerea de către administrator în instanța de insolabilitate a acțiunilor în vederea anulării actelor juridice care afectează bunurile debitorului sunt stabilite anumite termene în înaintarea acestora.

Sub aspectul dat, Colegiul relevă că termenul prevăzut de art. 104 din Legea insolabilității este un termen de decădere și nu trebuie confundat cu termenul de prescripție extinctivă.

Caracteristic termenelor de decădere este faptul că în interiorul lor titularul trebuie să-și exercite dreptul său subiectiv printr-o dispoziție legală imperativă, să-și exercite acel drept, sub sancțiunea stingerii dreptului respectiv.

Acest termen are ca efect pierderea dreptului subiectiv și nu poate fi suspendat, întrerupt și este incompatibil cu noțiunea de repunere în termen.

Din materialele cauzei rezultă că administratorul debitorului SRL „Agroalianța”, în proces de insolabilitate - Topal Ștefan a solicitat anularea contractului de cesiune nr. T/II-01 încheiat la 23 iunie 2010 între SRL „Agroalianța” care a cesionat către cesionarul SRL „Imperialex Grup” drepturile de creanță în sumă de 1450092,70 lei deținute față de debitorul ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL.

Astfel, din textul contractului se identifică expres data încheierii acestuia și anume 23 iunie 2010, iar procesul de insolabilitate în privința debitorului SRL „Agroalianța” a fost intentat la 09 aprilie 2014.

Respectiv, administratorul insolabilității poate solicita anularea actelor juridice fictive sau frauduloase și care au afectat drepturile creditorilor, care au fost încheiate în perioada 09 aprilie 2011 – 09 aprilie 2014.

La caz, însă, este de notat că contractul de cesiune a cărui anulare se solicită a fost încheiat peste termenul de 3 ani de până la data intentării procedurii de insolabilitate în privința debitorului.

În contextul dat, Colegiul va reține argumentul invocat de către recurent referitor la ignorarea de către instanța de insolabilitate a prevederile Legii insolabilității prin admiterea cererii de chemare în judecată, care a fost depusă cu depășirea termenului de 3 ani, care este un termen de decădere și nu poate fi suspendat, întrerupt sau repus.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind irelevantă poziția instanței de insolabilitate privind repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată depusă de administratorul SRL „Agroalianța”, în proces de insolabilitate – Topal Ștefan.

De asemenea, Colegiul remarcă că termenele de trei ani prevăzute la art.104 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, sunt termene de decădere și nu trebuie confundate cu termenul de prescripție extinctivă. Aceste termene au ca efect pierderea dreptului subiectiv și nu poate fi suspendat, întrerupt și este incompatibil cu noțiunea de repunere în termen.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că instanța de insolvență contrar normelor de drept pertinente speței a dispus repunerea în termenul de prescripție extinctivă a cererii de chemare în judecată privind nulitatea contractului de cesiune, deoarece termenul de 3 ani în sensul art. 104 Legii insolvenței este un termen de decădere și este incompatibil cu noțiunea de repunere în termen ca în cazul prescripției extinctive.

În consecință, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de administratorul SRL „Agroalianța”, în proces de insolvență – Topal Ștefan împotriva SRL „Imperialex Grup” cu privire la anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolvență, deoarece argumentele invocate de către administratorul insolvenței SRL „Agroalianța” - Topal Ștefan în susținerea poziției sale nu și-au găsit confirmare prin anumite probe pertinente și concludente și au fost combătute prin cele menționate supra.

Or, instanța de insolvență constatând temeinicia cererii de chemare în judecată, cu atât mai mult repunând în termen cererea de chemare în judecată privind nulitatea contractului de cesiune nr. T/И-01 din 23 iunie 2010 încheiat între SRL „Agroalianța” și SRL „Imperialex Grup” asupra creanței față de ÎCS „ЗОЛОТОЙ АИСТ” SRL, a interpretat eronat normele de drept aplicabile speței deduse judecării în raport cu circumstanțele cauzei.

Din considerentele menționate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Imperialex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana și va casa hotărârea instanței de insolvență din 28 septembrie 2017 și va pronunța o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată a administratorului SRL „Agroalianța”, în proces de insolvență – Topal Ștefan împotriva SRL „Imperialex Grup” cu privire la anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup”, prin intermediul avocatului Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana.

Se casează hotărârea din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Agroalianța”, în proces de insolvență – Topal Ștefan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup” cu privire la anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolvență, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

- Se respinge cererea de chemare în judecată a administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Agroalianța”, în proces de insolabilitate – Topal Ștefan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup” cu privire la anularea actelor juridice încheiate de debitor anterior intentării procesului de insolabilitate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Valeriu Doagă

Luiza Gafton

Mariana Pitic

Nicolae Craiu